

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE
BETREKKINGEN

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES

donderdag

jeudi

29-11-2001

29-11-2001

12:00 uur

12:00 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
PRL FDF MCC	<i>Parti Réformateur libéral – Front démocratique francophone-Mouvement des Citoyens pour le Changement</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties :</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications :</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen :</i>	<i>Commandes :</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel. : 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél. : 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax : 02/549 82 74</i>	<i>Fax : 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail : alg.zaken@deKamer.be</i>	<i>e-mail : aff.generales@laChambre.be</i>

INHOUD

Samengevoegde interpellaties van 1
 - de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "de mislukking van de jongste reis van de eerste minister en de minister van Buitenlandse Zaken naar Israël" (nr. 1001)
 - de heer Ferdy Willems tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de situatie in het Midden-Oosten" (nr. 1004)
Sprekers: **Francis Van den Eynde, Ferdy Willems**

Moties 12
Sprekers: **Ferdy Willems, Louis Michel**, vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken, **Francis Van den Eynde, Fred Erdman**

SOMMAIRE

Interpellations jointes de 1
 - M. Francis Van den Eynde au premier ministre sur "l'échec du dernier voyage du premier ministre et du ministre des Affaires étrangères en Israël" (n° 1001)
 - M. Ferdy Willems au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "la situation au Moyen-Orient" (n° 1004)
Orateurs: **Francis Van den Eynde, Ferdy Willems**

Motions 12
Orateurs: **Ferdy Willems, Louis Michel**, vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères, **Francis Van den Eynde, Fred Erdman**

COMMISSIE VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN

COMMISSION DES RELATIONS EXTÉRIEURES

van

du

DONDERDAG 29 NOVEMBER 2001

JEUDI 29 NOVEMBRE 2001

12:00 uur

12:00 heures

De vergadering wordt geopend om 13.36 uur door de heer Jacques Lefevre, voorzitter.
La séance est ouverte à 13.36 heures par M. Jacques Lefevre, président.

01 **Samengevoegde interpellaties van**

- de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "de mislukking van de jongste reis van de eerste minister en de minister van Buitenlandse Zaken naar Israël" (nr. 1001)
- de heer Ferdy Willems tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "de situatie in het Midden-Oosten" (nr. 1004)

01 **Interpellations jointes de**

- M. Francis Van den Eynde au premier ministre sur "l'échec du dernier voyage du premier ministre et du ministre des Affaires étrangères en Israël" (n° 1001)
- M. Ferdy Willems au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "la situation au Moyen-Orient" (n° 1004)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken.)
(La réponse sera fournie par le vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères.)

01.01 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik heb u gisteren beloofd dat ik mij zorgvuldig aan de spreektijd zou houden, zoals bepaald in het reglement. Ik ben voorstander van het reglement en zal er dus ook niet van afwijken.

Mijnheer de vice-eerste minister, op 9 oktober 2001 vond een trilaterale conferentie plaats tussen Groot-Brittannië, de Bondsrepubliek Duitsland en Frankrijk, net voor de officiële Europese Conferentie begon. U vond dat toen, net als de eerste minister, niet erg. Toch werden wij beschamend buiten gehouden. U zult mij wellicht tegenspreken, maar ik vermoed dat u en de eerste minister dat affront wilden compenseren. De huidige leiding van de Europese Unie, dus de eerste minister en uzelf, kreeg naar ik vermoed op initiatief van de Belgische regering de opdracht om samen met enkele erg belangrijke topmensen van de Europese Unie een missie uit te voeren in Israël. Die missie bestond erin de vrede tussen de Israëlieten en de Palestijnen te herstellen, want die was sterk in het gedrang gekomen.

Toen ik dat onmiddellijk na het einde van de Europese conferentie van Gent vernam, heb ik mijn hart vastgehouden. U kunt wel met veel poeha naar Israël vertrekken om de problemen op te lossen. Dat klinkt mooi en het trekt de pers aan. De omstandigheden op dat

01.01 **Francis Van den Eynde** (VLAAMS BLOK): Chacun se souviendra du mini-sommet controversé entre la France, l'Allemagne et l'Angleterre à Gand le 19 octobre dernier. Notre premier ministre avait alors été dédaigné dans sa propre ville. Cela devait être compensé: il allait donc emmener une troïka européenne au Moyen-Orient. Dans les circonstances que l'on connaît, cette expédition pouvait-elle être un succès? Non, bien évidemment. En Belgique, une procédure a en effet été intentée contre le premier ministre israélien. Faut-il dès lors s'étonner de la froideur de l'accueil? Nos excellences, MM. Verhofstadt et Michel, ont même été insultés par le bourgmestre de Jérusalem. Il ne faut pas oublier que M. Sharon est

ogenblik waren echter diplomatiek noch politiek erg gunstig voor u. Het is mogelijk dat de Europese Unie in Israël zinnig werk kon verrichten, alhoewel ik zelfs daar de grootste twijfels over heb. Die mogelijkheid kon echter niet goed worden benut door de eerste minister en de vice-eerste minister van België in opdracht van die Europese Unie. Om het even wie mocht namens de Europese Unie worden gestuurd, maar niet de Belgische eerste minister en de Belgische vice-eerste minister.

De voornaamste reden om geen Belgische vertegenwoordigers te sturen, is de volgende. Op het ogenblik van die reis was er in Brussel, de Europese hoofdstad, een geding aangespannen tegen de eerste minister van Israël. Onze eerste minister en vice-eerste minister zijn in Israël als het ware aangekomen met de dagvaarding in hun koffer. Aanvankelijk was het de bedoeling om de dagvaarding pas te overhandigen als de Belgische delegatie al op de terugreis was, maar iedereen wist al hoe de vork in de steel zat. De eerste minister Sharon en de Israëlieten zijn daarmee natuurlijk niet gelukkig. De reactie van de burgemeester van Jeruzalem loog er niet om. Hij heeft de Belgische regering letterlijk uitgescholden.

Daarom ben ik gisteren mijn betoog begonnen met een opmerking over de wet van 1993. U hebt vandaag gezegd dat daaraan volgens u niet veel veranderd moet worden. Dat is uw verantwoordelijkheid: als u met dat blok aan uw been de wereld wil blijven rondgaan, heb ik daar geen probleem mee. Denk maar niet dat ik hier ga pleiten om die wet af te schaffen. Ik heb alleen een opmerking gemaakt.

Het gevolg van het bezoek aan Israël – dat beter een bezoek door iemand anders was geweest – is dat door het onderhoud met de eerste minister van Israël – u mag over hem denken wat u wil, maar hij is de democratisch verkozen eerste minister van een staat, net zoals ik dat tientallen keren heb moeten horen in verband met Patrice Lumumba in de gelijknamige commissie – u partij bent in een conflict dat al heel lang aansleept, sinds 1947 of 1948 als ik mij niet vergis. Er is veel tact en inzet nodig om dat conflict zelfs maar voor een stukje op te lossen. Het kan dus volgens mij niet dat men met veel poeha naar Israël gaat en tegelijk een dagvaarding laat betekenen tegen de eerste minister van dat land. Het is om uiting te geven aan dit verwijt aan u, en aan de regering, dat ik mijn interpellatie heb ingediend. Ik denk immers dat die reis tijdverlies was.

Ik weet het, 's middags werd de heer Verhofstadt ei zo na buitengegoot door de heer Sharon. 's Avonds is er na wat diplomatieke druk en wat diplomatieke trucjes toch een gesprek gekomen. Daarover is toen gezegd dat België zeer tevreden was, maar naar mijn mening was de reis nutteloos. En in de diplomatie is wat nutteloos is, schadelijk, in dit geval niet alleen voor onze reputatie – waar ik me eerlijk gezegd niet te veel zorgen over maak – maar ook voor de zaak van de vrede in het Midden-Oosten. Dat wou ik toch even kwijt via deze interpellatie.

01.02 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb een aantal vragen geformuleerd die ik even wil toelichten.

Mijnheer de minister, hoe evalueert de regering het bezoek aan het Midden-Oosten? De pers heeft hierover toch vrij negatief bericht? We

un premier ministre démocratiquement élu. Et que son pays est impliqué depuis un demi-siècle déjà dans un conflit particulièrement complexe, un conflit qui nécessite une prudence et une diplomatie extrêmes. Assigner un premier ministre en justice n'est par vraiment ce que l'on pourrait qualifier de diplomatie prudente.

J'ai déposé cette interpellation parce que je pense que ce voyage était une perte de temps. Un tel déplacement était inutile et préjudiciable pour la paix au Moyen-Orient.

01.02 Ferdy Willems (VU&ID): Comment le gouvernement évalue-t-il son voyage au Moyen-Orient? La presse s'est montrée fort critique. Personnellement, j'estime qu'il est positif qu'une

zouden onszelf overschat hebben. Bij Belga las ik: "Er was enig perspectief" – het was dus niet veel zaaks. Wel moet ik zeggen, mijnheer de minister dat u het tenminste geprobeerd hebt. Ik blijf die poging positief evalueren.

Mijnheer de minister, hoe evalueert u de stelling dat vrijheidsstrijders geen terroristen zijn omdat ze vechten tegen bezetters? U hebt dat argument al te horen gekregen in de commissie voor Buitenlandse Zaken. Toen hebt u gezegd: "Wat wil men daarop antwoorden. Met zo'n argument is het debat gesloten. Met deze bedenking kan men geen praktische vooruitgang boeken." Dat antwoordde u op een interpellatie van de heer Simonet. Nochtans is het bovenstaande precies het standpunt van de Arabische publieke opinie, die op haar beurt de pro-Westerse regeringen daarmee onder druk zet. Het is ook het uitdrukkelijke standpunt van Syrië. Toch stellen de heer Verhofstadt en de heer Prodi dat in het vredesproces niets te bereiken valt, en niets kan worden afgerond, zonder de medewerking van Syrië en Libanon. Hoe komen we uit die situatie? Tijdens de korte gedachtewisseling daarnet tussen u en de heer Erdman is nog gebleken dat het een moeilijk probleem is.

Ik hoor het begrip "leefbare Palestijnse staat" te pas en te onpas gebruiken. Hoe ziet u dat? We moeten goed beseffen dat de politieke situatie onmogelijk is voor de Palestijnen. Zelfs de heer Arafat kan niet van het ene Palestijnse gebied naar het andere gaan. Mijnheer de minister, toen wij samen in het Midden-Oosten waren, hebben wij van verschillende parlementsleden gehoord dat zij dat ook niet konden.

Uw bewegingsvrijheid werd beperkt en men heeft u moedwillig tegengehouden aan de grens met het Palestijnse gebied. Nadien hebben de Palestijnse autoriteiten mij gezegd dat deze behandeling elke bezoeker te beurt valt. De Palestijnen worden volgens een vast stramien geïjnd en gepest: de grenzen worden geblokkeerd, zodat de buitenlandse bezoekers niet op tijd op de afspraak kunnen zijn.

Ik wil nu het thema van de economische leefbaarheid aansnijden. Ik ga niet citeren wat staatssecretaris Boutmans een paar dagen geleden heeft gezegd, maar ook hij acht de economische situatie onleefbaar. Daarbij denk ik aan de watervoorziening: 80% van het water dat aan de Palestijnen toekomt gaat naar Israël en de staat Israël heeft nu zelfs met de Turken watercontracten afgesloten. Ik denk ook aan de elektriciteitsvoorziening, belastingen die niet worden terugbetaald, boomgaarden die worden vernietigd – wij hebben dat zelf gezien –, het toerisme dat kapot wordt geslagen en, last but not least, een permanente staat van bezetting. Hoe kan een regio politiek leefbaar zijn wanneer al die Israëlische nederzettingen worden instandgehouden en men een grens van 3.000 km creëert in zo'n klein gebied, dat nog wordt opgedeeld in een A, B en C-zone? De idee van een leefbare Palestijnse staat is mooi, maar in welke vorm?

Wat denkt u over de klachten tegen eerste minister Sharon? Mijnheer de minister, lees eens het blad van het Vlaams Palestina-comité, waarin een bloedstollend – ik wik mijn woorden – verslag staat van een vrouw die het drama heeft meegemaakt. Wij hebben het vorige zondag op televisie gezien en wij lezen in De Standaard allerlei dingen. Er moet toch iets aan de hand zijn?

Ik ga niet meer ingaan op het achterhouden van de brief door onze

initiative ait au moins été prise.

Que pense-t-on de la thèse selon laquelle les combattants pour la liberté ne sont pas des terroristes? L'opinion publique arabe et la Syrie se rallient à cette idée. Comme l'a formulé M. Prodi, comment pouvons-nous sortir de l'impasse étant donné qu'en l'absence de la Syrie, les négociations de paix ne peuvent aboutir.

Quel sens donne-t-on au concept d'un "Etat palestinien viable"? La situation y est invivable. Même M. Arafat ne peut se rendre librement d'un territoire à l'autre. Les Palestiniens subissent sans cesse des brimades. Le pays n'est pas viable non plus sur le plan économique; 80% de l'eau qui revient à la Palestine est détournée vers Israël. Le tourisme a été réduit à néant et le pays se trouve perpétuellement en état de siège.

Un accord a-t-il déjà été conclu au sein du gouvernement concernant la possibilité de poursuivre des chefs d'Etat étrangers en Belgique? Il y a beaucoup de discussions à ce sujet. Israël a envoyé une circulaire aux services de police, à l'administration et à l'armée dans laquelle il est stipulé que la Belgique est un pays à éviter. Ceci n'est pas une mince affaire. J'ai l'impression que toute personne qui ose formuler une critique à l'adresse d'Israël, est qualifiée d'antisémite.

Que pensez-vous des déclarations qu'a faites M. Sharon au sujet d'Arafat? On considère toujours le leader palestinien comme un terroriste. Mais que se passera-t-il quand il aura quitté la scène politique?

Que pense le ministre de l'idée d'infliger des sanctions? On trouve toujours des prétextes pour ne pas rompre nos relations commerciales avec Israël ou pour

ambassadeur. Mijnheer de minister, ik stel vast dat er binnen de Belgische regering discussies aan de gang zijn over het principe om buitenlandse staatshoofden aan te klagen. Men raakt er blijkbaar niet uit. De ene wil de procedure afremmen, de andere wil de mogelijkheid om dit te doen onverkort behouden. Bestaat daarover overeenstemming binnen de regering? Ik dacht van niet. Ook in Israël heeft deze geschiedenis niet geringe consequenties gehad.

Wij hebben het ook reeds gehad over de uitlatingen van de burgemeester van Jeruzalem. U weet toch dat de regering in Israël een rondzendbrief heeft gestuurd aan de politie, de administratie en het leger, waarin staat dat België een te mijden land is. Dat is toch niet niks! Wat denkt u daarvan? Ik krijg zo stilaan de indruk dat wie iets kritisch zegt over Israël bijna automatisch het etiket van antisemit krijgt opgekleefd.

Hoe schat u de uitlatingen van eerste minister Sharon over Arafat in? Zij herhalen tot in den treure dat Arafat een terrorist is, die terroristen herbergt. Zij doen dat op systematische wijze. Ik heb hier een Nederlands blad bij mij: "Israël actueel – Christenen voor Israël". Dit is geestelijke porno in het kwadraat, het staat vol van haat ten aanzien van de Palestijnen. Zij doen dat systematisch en via officiële kanalen. Op 23 oktober was in dit huis een afgevaardigde van het ministerie van Buitenlandse Zaken van Israël aanwezig, die letterlijk dezelfde terminologie heeft gebruikt. Ik heb die man toen vlakaf twee vragen gesteld en heb geen antwoord gekregen. Ik heb hem gevraagd hoe hij de daden van sommige stichters van Israël evalueerde? Hun acties waren toch ook minstens als terrorisme te kwalificeren? Ik heb dan ook uitdrukkelijk gevraagd wat men van plan was te doen na Arafat. De Israëlische zijde zegt dat de aanwezigheid van Ben-Ami voor de Palestijnen een droomgelegenheid schept om tot vrede te komen. Ik zeg net hetzelfde over Arafat. Wanneer men nu niet met Arafat tot een akkoord komt, dan vrees ik dat na Arafat het hek pas voor goed van de dam zal zijn.

Hoe evalueert u vandaag de vraag naar sancties? Ik heb hier al herhaaldelijk gewezen op handelsakkoorden en heb herhaaldelijk gevraagd om de wapenleveringen van en naar Israël te blokkeren. Op alle interpellaties en vragen was het antwoord telkens hetzelfde. Ofwel waren er in Israël verkiezingen op komst of net achter de rug, ofwel waren er onderhandelingen op komst, bezig of net achter de rug, ofwel was het Europees Voorzitterschap op komst, bezig en binnenkort achter de rug. Ik blijf erbij, mijnheer de minister, dat de politiek van equidistance een eerbaar principe zou kunnen zijn, dat echter steeds meer onhoudbaar wordt naarmate het geweld escaleert. Naar mijn smaak is onze politiek van equidistance stilaan niet meer te dragen en worden wij steeds meer medeplichtig.

Vandaag hoor ik dat de heer Delizée in dit huis een uiteenzetting heeft gegeven waarin hij pleit voor het in vraag stellen van de deelname van Israël aan de Euromediterrane akkoorden.

Het gaat dus om het Barcelona-proces. Ik wil erop wijzen dat dit totnogtoe weinig resultaat heeft gehad. Mijnheer de minister, ik geef u de eer die u toekomt. U hebt in dit geval geprobeerd wat er te proberen viel. Toen wij hier protesteerden tegen het door Israël verkopen van producten uit de Palestijnse gebieden, hebt u uw plicht gedaan. Dat weet ik. Het had echter geen resultaat. De vraag blijft

continuer à livrer des armes à ce pays. Cela commence à ressembler à de la complicité. Qui bloque ce dossier?

Pourquoi continuons-nous, les Etats-Unis en tête, à soutenir Israël, non seulement militairement, mais aussi diplomatiquement et financièrement? Depuis 1948, les Etats-Unis ont consacré 84 milliards de dollars à leur aide en faveur d'Israël. Ils n'interrompent jamais cette aide, même quand Israël s'en sert pour détruire des infrastructures palestiniennes. Et il va sans dire que ce soutien n'est pas désintéressé car l'industrie américaine en profite largement. Toutefois, la politique américaine en la matière vaut aux Etats-Unis d'être l'objet de sentiments de haine de plus en plus vifs.

Je constate que ce dossier est empreint d'une grande hypocrisie. C'est aussi l'avis du monde arabe. Aujourd'hui que les Etats-Unis ont besoin des pays arabes dans leur guerre contre le terrorisme, Colin Powell a critiqué très vivement Israël le 19 novembre dernier. Il a été jusqu'à citer les résolutions 242 et 338. Il a dit qu'Israël devait renoncer à ses colonies ainsi qu'aux territoires occupés et qu'un Etat palestinien viable devait voir le jour. Mais jusqu'à présent, ces déclarations sont restées lettre morte. De plus, Powell n'a pas évoqué un règlement pour Jérusalem et, après son discours, l'armée israélienne a encore détruit des maisons dans ses colonies et commis des attentats meurtriers, et ceci deux jours avant la venue du représentant américain. Les Etats-Unis soutiennent des régimes dictatoriaux au nom de la démocratie. Ils renforcent ainsi l'opposition aux gouvernements occidentaux.

La Ligue arabe, quant à elle, n'aide pas les Palestiniens et fait preuve elle-même d'hypocrisie.

dus hoe het komt dat voor deze manifeste inbreuken op handelsakkoorden op Europees niveau een sanctie uitblijft. Hoe komt het dat u niet zo ver kunt gaan als u eigenlijk zou willen? U staat hier achter maar er komt niets van in huis. In godsnaam, welke landen blokkeren dit? Graag had ik u man en paard horen noemen. Ik heb vermoedens terzake die ik echter niet zal uitspreken.

Les pays qui en sont membres leur ont promis une aide d'un milliard de dollars, mais ils ne leur ont donné que 15 millions.

Wij produceren kasten vol moties maar niet alleen nemen we geen sancties tegen Israël, we gaan het zelfs zeer verregaand steunen. Met name de Verenigde Staten, onze grote bondgenoot, gaat hierin bijzonder ver. Ik heb het over militaire steun. Op een colloquium over defensie stelde men gisteren duidelijk dat Israël met atoomwapens dreigt. Dat is toch niet niets. Ze hebben dat atoomwapen niet zelf gemaakt, ze hebben het uiteraard van de Amerikanen gekregen. Op diplomatiek vlak is het niet meer netjes wat er gebeurt. Er komen steeds veto's van de Verenigde Staten. Het laatste kwam er op 28 maart 2001. Er mocht geen internationale vredesmacht komen. Dat is nochtans precies wat de Belgische interparlementaire werkgroep over Palestina vraagt. Dat kan echter niet omdat de Verenigde Staten neen zegt. Ik zwijg dan nog over het verlaten van de conferentie in Durban. Daar heeft Amerika manifest gesteund. Er is nog veel meer dan dat. Er is namelijk ook financiële steun. Ik heb uit de Verenigde Staten ontstellende cijfers gekregen wat dat betreft. Een paar weken geleden werd in de Amerikaanse Senaat met 96 stemmen tegen 2 de begroting voor de steun aan Israël goedgekeurd. Wat staat daarin? Voor 2 miljard dollar aan militaire hulp en nog eens 720 miljoen dollar aan economische hulp daar bovenop. De wat kritischer pers in Amerika heeft dat geanalyseerd. Zij zeggen dat de Verenigde Staten sedert 1948 voor 84 miljard dollar aan economische steun aan Israël heeft gegeven. Met de intresten erbij gerekend gaat het om 133 miljard dollar. Dat is een derde van alles wat de Verenigde Staten na de tweede wereldoorlog heeft besteed aan buitenlandse hulp. Het is aanzienlijk meer dan alle hulp aan Afrika en Zuid-Amerika samen. Dat besteedt de Verenigde Staten aan een land dat niet arm is en nog geen duizendste van de wereldbevolking herbergt. Ze doet dat niet om de staat Israël te helpen oprichten – wat ik nog zou kunnen begrijpen – maar wel om het huidige regime, na 1967, in stand te houden. Het gebeurt dus niet om Israël een levenskans te geven, wat ik nog zou kunnen begrijpen. Bovendien zijn hieraan een aantal schizofrene aspecten verbonden. Israël krijgt de kans om militair voldoende sterk te staan om Palestijnse installaties te vernietigen. Die Palestijnse installaties worden echter betaald met Amerikaans en ook met ons geld. Ze moeten vervolgens worden heropgebouwd met hulp van de Amerikaanse industrie. De industrie van de Verenigde Staten profiteert hier dus letterlijk van. Meer wapens voor Israël betekent automatisch ook dat er meer wapens komen bij de Arabieren. Het is een escalatie. 80% van de Arabische wapens komt uit de Verenigde Staten. In de kering betekent dit dus profijt voor de Amerikaanse industrie. Voor elke US-dollar die Israël krijgt moet het 2 à 3 dollar besteden aan het aankopen van wisselstukken en het opleiden van monitoren. Opnieuw profiteert de Amerikaanse industrie hiervan. Het ergst van al is dat dit fundamenteel niet in het belang van de Verenigde Staten zelf is. Ik citeer persberichten die dateren van voor 11 september: "Met dit vele geld zijn wij nog nooit zo onveilig geweest". Het is dus zelfs voor de Verenigde Staten contraproductief. Met enig cynisme kunnen we dus zeggen dat het westen en in concreto de Verenigde Staten zich inspannen om zich zo onpopulair mogelijk te maken. De meest kritische geluiden in Amerika wijzen

erop dat men zich begint af te vragen waarom men zo gehaat wordt in de wereld.

Mijn volgende vraag betrof de hypocrisie die ik vaststel, maar die ook de Arabische wereld vaststelt. Ik heb voldoende gereisd in de Arabische wereld om dit zelf te zien en te horen. Steeds wordt de volgende vraag gesteld: waarom mag Israël doen wat Irak en Afghanistan niet mogen doen? De Verenigde Staten hebben de Arabische wereld nu nodig in de antiterrorismecoalitie en nu hebben we tot mijn genoegen een zeer kritisch geluid mogen opvangen van Colin Powell – de dag nadien al bijgetreden door de Europese Unie en door de heren Verhofstadt en Prodi. Op maandag 19 november deed hij de volgende uitspraak, ik citeer: "De bezette gebieden van 1967 moeten worden opgegeven." Hij noemt met name de resoluties 242 en 338. De Amerikanen hebben met satellietfoto's aangetoond dat er nederzettingen werden opgericht. Voorts werd ook verklaard dat er een leefbare Palestijnse staat moet komen. Daar komt andermaal niets van, want Colin Powell heeft het nergens over een regeling voor de hoofdstad.

01.03 Le président: Monsieur Willems, vous parlez déjà depuis plus de dix minutes alors que vous aviez un temps de parole de cinq minutes. Je vous rappelle que nous devons terminer à 14 heures 15, que les auteurs des interpellations ont chacun un droit de réplique de cinq minutes et que deux orateurs se sont déjà inscrits dans le cadre des répliques. Je vous demande donc d'abréger, monsieur Willems.

01.04 Ferdie Willems (VU&ID): Ik had het nog willen hebben over de nederzettingen en de huizen die men nu afbreekt nadat Colin Powell zijn oproep deed. Ik had het nog willen hebben over de moordaanslagen die men uitgerekend twee dagen voor de aankomst van de Amerikaanse gezant laat uitvoeren. Men wil een voldongen feit realiseren.

Ik had nog willen verwijzen naar de steun die de Verenigde Staten leveren aan dictatoriale regimes. In naam van de democratie steunt men autoritaire regimes in de Arabische wereld en jaagt men elke oppositie tegen die westers gezinde Arabische regeringen de gordijnen in. Men versterkt autoritaire regimes en men versterkt de oppositie tegen die westerse regimes.

Naast mijn kritiek op de Palestijnse Autoriteit had ik daaraan nog willen toevoegen dat de Arabieren eigenlijk zelf ook heel hypocriet zijn omdat de Arabische Liga geen steun verleent aan de Palestijnen. Ze hadden 1 miljard frank beloofd en ze hebben 15 miljoen frank gerealiseerd en dat wordt dan nog geblokkeerd door de bank.

Mijnheer de voorzitter, tot zover mijn interpellatie. Ik tracht mijn dossiers grondig voor te bereiden, misschien wel iets te grondig.

01.05 Minister Louis Michel: Mijnheer de voorzitter, de zending van de Europese trojka van 16 tot 19 november 2001 in vijf landen van het Midden Oosten paste in het kader van een strategie van aanwezigheid en de verbindingsdiplomatie die de Europese Unie sinds enkele maanden voert teneinde de partijen van het Israëlisch-Palestijns conflict ertoe te brengen het geweld af te zweren en de dialoog en de onderhandelingen te hervatten. Die zending lag trouwens in het verlengde van de tamelijk intensieve contacten die het

01.05 Louis Michel, ministre: La mission de la troïka européenne s'inscrivait dans la stratégie de présence et dans la diplomatie de relais de l'UE. L'Europe souhaite qu'enfin la violence fasse place au dialogue. Cette mission de la troïka faisait d'ailleurs suite à des

Belgische voorzitterschap de jongste tijd had met de regionale gesprekspartners maar ook met andere belangrijke actoren zoals de peetvaders van het vredesproces, de Verenigde Staten en Rusland en het secretariaat-generaal van de VN. Die contacten werden opgedreven onder andere in de marge van de Euromediterrane conferentie van 5 en 6 november 2001 in Brussel en tijdens de ministeriële week op de algemene vergadering van de VN in New York.

De diplomatieke inspanningen zijn er voornamelijk op gericht Israël en de Palestijnen ertoe te bewegen zich zonder dralen in te zetten voor de tenuitvoerlegging van het Tenet-plan voor een staakt-het-vuren en de samenwerking op het vlak van veiligheid alsmede van de aanbevelingen van het rapport van de Mitchell-commissie, twee noodzakelijke stappen om de onderhandelingen inzake het permanent statuut van de Palestijnen opnieuw op te starten.

België en de 15 EU-lidstaten verheugen zich over de recente toenadering tussen de Amerikaanse en de Europese standpunten inzake de definitieve regeling van het Palestijnse vraagstuk. In de toekomst zullen we ons gezamenlijk inzetten voor een regeling die tegelijkertijd de veiligheid van de staat Israël garandeert en zorgt voor de democratische en economische leefbaarheid van een Palestijnse staat.

In de verklaring van Berlijn hadden de 15 reeds een duidelijk standpunt ingenomen inzake het recht van de Palestijnen op een staat. Daarvoor hadden ze duidelijk laten blijken er de voorkeur aan te geven dat dit recht via een diplomatiek akkoord met Israël zou worden verwezenlijkt. De erkenning van een Palestijnse staat die voortvloeit uit een diplomatiek akkoord zou geen problemen mogen opleveren. Alhoewel dit een rechtshandeling is die tot de nationale bevoegdheid behoort, is het echter duidelijk dat, als het zo ver is, de 15 nauw overleg zullen plegen. Het is de taak van de partijen zelf om overeenstemming te bereiken over de details van een slotakkoord. Het spreekt voor zich dat zij daarvoor zullen kunnen rekenen op de hulp van de Europese Unie die een belangrijke rol zal spelen bij de tenuitvoerlegging van een definitief akkoord. Het hangt vooral van de politieke bereidheid van beide partijen af of de onderhandelingen tot een goed einde zullen worden gebracht. Als het vredesproces opnieuw wordt opgestart zijn terreurdaden uit den boze. In haar verklaring van 13 augustus 2001 heeft de Europese Unie reeds laten weten deze daden volledig te verwerpen, zeker als de terreurdaden aanslagen op onschuldige burgers zijn.

Gelet op de missie ter plaatse van 2 Amerikaanse gezanten sinds 26 november 2001 en het bezoek van de heer Sharon aan Washington op 3 en 4 december aanstaande hoopt het Belgische voorzitterschap dat de Israëlische regering de hervatting van de politieke dialoog met de Palestijnse Autoriteit niet langer zal uitstellen. Bovendien verheugen we ons over de actieve inzet van de Verenigde Staten voor de oplossing van het Israëlisch-Arabisch conflict. Deze inzet is voor de Europese Unie een bijkomende aanmoediging om haar inspanningen voor de verzoening tussen de partijen voort te zetten, wat ze in nauwe samenwerking met de Amerikanen zal doen.

Op basis van wat voorafgaat, kan men uiteraard niet verwachten dat ik de mening deel van de heer Van den Eynde over de resultaten van

contact intensifs entre la présidence belge et les parties concernées. La troïka a plaidé en faveur de la mise en œuvre du plan TENET de cessez-le-feu et de coopération sécuritaire, une étape indispensable à la relance des négociations.

Nous nous réjouissons du rapprochement récent des points de vue américain et européen. Dorénavant, nous oeuvrons de concert en vue d'un règlement qui, tout en garantissant la sécurité d'Israël, assurerait la viabilité d'un Etat palestinien. Les Quinze sont convaincus du droit des Palestiniens à un Etat et organiseront une étroite concertation à propos de cette reconnaissance. Ceci dit, il incombe naturellement aux parties elles-mêmes de s'entendre sur les détails d'un accord. Pour ce faire, elles pourront bien entendu compter sur l'assistance de l'Union européenne, mais la volonté doit émaner des intéressés.

Si le processus de paix est relancé, les actes terroristes sont inexcusables. Dans sa Déclaration du 13 août 2001, l'UE a condamné ces actes, et surtout les actes de violence touchant des citoyens innocents.

Compte tenu de la mission de deux envoyés diplomatiques américains sur place et de la visite de Sharon à Washington les 3 et 4 décembre, la présidence belge espère que le gouvernement israélien reprendra le dialogue politique avec l'autorité palestinienne. La participation active des Etats-Unis encourage l'UE à poursuivre ses efforts en vue de réconcilier les deux parties.

Je ne partage assurément pas l'avis de Monsieur Van den Eynde sur les résultats de la troïka européenne et de la politique belge dans la crise au Moyen-Orient. Déjà avant qu'elle ne préside l'UE, la Belgique avait

de EU-trojka. Men kan evenmin verwachten dat ik zijn oordeel over het Belgische beleid in de crisis in het Midden-Oosten onderschrijf. Wat de Israëlisch-Arabische conflicten betreft, heeft België reeds voor het begin van ons voorzitterschap duidelijk te kennen gegeven een beleid van equidistance te willen voeren. Deze equidistance die moet worden beoordeeld in het kader van de zeer verschillende situaties waarin de partijen zich bevinden, kan niet worden gelijkgesteld met onverschilligheid. Het gaat erom een objectieve kijk te hebben op de houding van de betrokken partijen met als uiteindelijke doelstelling hen te helpen hun geschillen op vreedzame wijze te regelen. Het zou vast en zeker gemakkelijker zijn zich op de standpunten van een van de partijen af te stemmen. Op die manier zouden we echter onze invloed op de andere partij verliezen en zou de Europese Unie de rol die zij in het Midden-Oosten wenst te spelen niet op verantwoorde wijze kunnen opnemen.

In naam van de objectiviteit moeten we soms kritiek uiten op de houding van de ene of de andere partij. Dat kan, wanneer de gemoederen verhit zijn, heel hevige reacties teweegbrengen. Doch, noch het Israëlische noch het Palestijnse volk twijfelt aan de diepe vriendschapsbanden die hen aan Europa en België binden.

En conclusion, j'ajouterai qu'à la lecture de l'intervention de notre collègue M. Willems, je peux comprendre tous les jugements de valeur qu'il a portés sur des actes précis.

Mais, comme je l'ai déjà dit plusieurs fois, il faut comprendre que l'Union européenne se compose de quinze pays qui, qu'on le veuille ou non, ont des approches différentes sur ce sujet sensible. Nous ne sommes pas tous sur la même longueur d'ondes. En fait, nous avons abouti à une attitude et une stratégie communes. C'est différent.

Nous avons le choix entre être justes moralement ou être politiquement utiles. Je pense que nous avons bien fait de choisir d'être politiquement utiles parce que si cela peut favoriser le processus de paix, cela aura été préférable au "moralement juste". Nous aurons servi ainsi une cause morale qui est évidemment essentielle.

C'est beau de venir dire "prenons parti" et "déclarons des sanctions de toutes sortes". Mais, dans ce cas, monsieur Willems, les Palestiniens se retrouveront à la table de négociations, coincés entre les Israéliens et les Américains. Si c'est cela que nous voulons, il faut alors sortir de notre réserve et dénoncer ce qui doit l'être, condamner et prendre parti. Mais il faut savoir que même si vous prenez parti, vous n'aurez de toute façon aucune influence dans les faits.

Vous me demandez pourquoi je n'ai pas obtenu satisfaction alors que je partage, m'avez-vous dit, vos sentiments? C'est vrai que je partage vos sentiments mais, comme je vous l'ai déjà souvent répété, même si l'on a des sentiments, il faut que cela conduise à un comportement partagé. Nous faisons partie des Quinze. Aujourd'hui, je peux dire que les Américains ont changé leur attitude grâce à l'Union européenne et à sa position qui fut "utile politiquement". Si l'Union européenne était sortie de sa réserve et avait pris attitude en faveur des Palestiniens, les Américains auraient campé sur leur position initiale qui est favorable aux Israéliens. Ils n'auraient pas parlé d'un Etat palestinien et n'auraient pas renvoyé les deux parties dos à dos.

déclaré qu'elle entendait mener une politique d'équidistance. Pour ce faire, elle comptait examiner objectivement l'attitude des deux parties afin de les aider à régler pacifiquement leurs différends. Certes, il serait plus facile de ne s'attacher qu'à la position d'une seule partie mais, dans ce cas, nous perdions toute influence sur l'autre partie et l'UE serait dans l'incapacité d'assumer son rôle au Moyen-Orient de manière responsable. Cette objectivité provoque parfois des critiques concernant l'attitude des deux parties.

Ik heb begrip voor de waardeoordelen die de heer Willems heeft uitgesproken. Men moet echter begrijpen dat de Vijftien niet op dezelfde golfengte zitten, maar een gezamenlijke benadering en strategie hebben ontwikkeld.

Men moest kiezen tussen morele rechtvaardigheid of politiek realisme. Wij hebben voor het tweede gekozen. Als wij partij hadden gekozen en beslist hadden sancties op te leggen, zouden de Palestijnen klem komen te zitten tussen de Verenigde Staten en Europa. Noem het zoals u wil, maar wij hebben resultaten bereikt. Wij hebben de Amerikanen er toch toe aangezet in actie te komen. Als wij het kamp van de Palestijnen hadden gekozen, dan zouden de Amerikanen geen duimbreed van hun standpunt zijn afgeweken. Ons onpartijdig standpunt heeft de Verenigde Staten er al toe aangezet hun standpunt te nuanceren. Wie is er tussenbeide gekomen om Arafat ervan te weerhouden zich de rol van vernederde aan te meten toen Bush geweigerd had hem in New York te ontmoeten? Colin Powell? Neen! Van den Eynde? Neen! Het

Vous dites qu'aucun résultat n'a été obtenu. Je réponds à cela que le premier résultat politique de ce choix "utile diplomatiquement", c'est que les Américains se sont alignés sur la position européenne. J'admets le fait que nous avons dû faire des concessions. En effet, l'Union européenne a accepté d'attendre et de prendre une position équidistante. Elle n'a pas choisi son camp et a adopté la position la plus modérée qui soit. Grâce à cela, les deux acteurs essentiels qui peuvent jouer un rôle politique dans ce conflit, à savoir les Etats-Unis et l'Union européenne, ont aligné leur position. Colin Powell – dont certains prétendent qu'il ne nous aime pas – nous a déjà demandé à plusieurs reprises d'intervenir. Lorsque nous étions à Jérusalem, il a demandé à la troïka européenne d'exercer la pression maximale sur Peres afin de pouvoir débloquer la situation.

Lorsque Arafat s'est senti humilié à la suite du discours du président Bush devant l'Assemblée générale et du refus de ce dernier de le rencontrer, qui est allé le voir pour lui expliquer qu'il ne devait pas réagir en homme humilié, mais qu'il devait en revanche réagir en homme d'Etat capable de prendre la mesure de l'intérêt de son peuple? Qui? Colin Powell? Non! Van den Eynde? Sûrement pas! C'est nous, les Européens, qui sommes intervenus auprès d'Arafat pour l'inciter à adopter une réaction positive capable d'engager un début de dynamique de rapprochement.

Ce sont là des choix. Je m'en excuse et je les assume. Je ne peux faire autrement. Comme ceux qui plaident pour une position équidistante à même de permettre à l'Union européenne d'être engagée dans le processus de paix afin de ne pas laisser les Palestiniens seuls face aux Israéliens et aux Américains, je pense sincèrement qu'Arafat aurait peut-être accepté l'accord proposé par Barak si l'Union européenne avait été pleinement dans le coup comme elle l'est aujourd'hui. On oublie souvent de le reconnaître. Assurément, si l'Union européenne avait été présente à Taba comme garantie politique pour les Palestiniens et comme "paravent" pour Arafat devant son peuple, ce dernier aurait-il pu peut-être accepter ledit accord.

01.06 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, de aanwezigheid van Van den Eynde is voor de minister van Buitenlandse Zaken blijkbaar een reden om plots een zekere religiositeit aan de dag te leggen. Hoe een dubbeltje toch rollen kan! Ik pleit echter volkomen onschuldig aan deze bekering.

Ik heb de heer Willems horen verwijzen naar de Christenen voor Israël. Bij deze organisatie vindt hij argumenten tegen Israël. Mijnheer Willens, u moet redelijk blijven! De Christenen voor Israël is een Nederlandse zwartesoekenorganisatie met een eerder fundamentalistisch-christelijke overtuiging. Op basis van hun godsdienst zijn zij voorstanders van Israël, wat hun recht is. Het bestaan van deze quasi-fundamentalistische groep verwijten aan Israël is wel wat overdreven.

Zonder mij te mengen in het conflict tussen Israël en de Palestijnen, heb ik er alle begrip voor dat de Israël's in Durban zijn weggegaan. De manier waarop men Israël daar heeft behandeld, tart elke verbeelding. Dat is nog erger dan de behandeling van het Vlaams Blok in dit Parlement.

is dank zij ons optreden dat de toenaderingspolitiek kon worden gevrijwaard.

Mocht de Europese Unie al vroeger een rol hebben gespeeld, dan was Arafat misschien niet uit het vredesproces gestapt.

01.06 Francis Van den Eynde (VLAAMS BLOK): Je comprends tout à fait qu'Israël ait décidé de quitter la conférence de Durban. Le traitement qui avait été réservé à ce pays est tout à fait scandaleux.

Pour le reste, le ministre n'a pas répondu à la question. Une bétise a été commise en envoyant une troïka en Israël alors qu'elle emmène en quelque sorte dans ses bagages une citation à remettre au premier ministre du pays hôte.

De minister van Buitenlandse Zaken was aan het telefoneren tijdens mijn interpellatie en om tijd te winnen heb ik voortgesproken. Misschien had ik dat beter niet gedaan, want de minister antwoordt volledig naast de kwestie. Ik heb in deze interpellatie geen kritiek geuit over de politiek van de EU of van België ten overstaan van het conflict. Ik had dat kunnen doen, maar dat was niet het onderwerp van deze interpellatie. Ik heb alleen vastgesteld dat in het kader van deze politiek alle regeringsleden van de Europese Unie naar Israël hadden kunnen gaan, behalve België.

Mijnheer de minister van Buitenlandse Zaken, u kunt in Israël nog tien keer het onderscheid uitleggen tussen justitie en regering en de scheiding der machten benadrukken, toch blijft het zo dat hun democratisch verkozen eerste minister van genocide wordt beschuldigd. Meer zelfs, hij wordt gedagvaard voor een rechtbank in onze hoofdstad. In die omstandigheden is werken bijna onmogelijk. Dat is wat ik wilde zeggen. Voor mijn part had Tony Blair, Joschka Fischer, een Fransman of een Spanjaard mogen gaan, maar geen lid van de Belgische regering. De reactie was dan ook navenant.

01.07 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik blijf de Christenen voor Israël politieke porno noemen en ik weet waarom. Men moet maar eens lezen wat ze schrijven en zien in welke mate zij Israël steunen en op hun beurt door Israël worden gesteund. Dat is echter een ander debat.

Mijnheer de minister, ik begrijp uw situatie. U bent een minister. Bovendien bent u vandaag in Europa zeer geëngageerd. Ik heb uit uw woorden begrepen dat u ook mijn houding begrijpt. In Dendermonde maakte ik ook deel uit van een meerderheid en ik begrijp het verschil in invalshoek naargelang ieders positie.

Het is inderdaad juist dat men een onderscheid moet maken tussen politiek nuttig en moreel juist. Ik heb het nooit zo scherp horen formuleren. Gezien uw positie moet u het politiek nuttige verdedigen, maar u moet begrijpen dat ook het moreel juiste politiek uitgesproken moet worden telkens wanneer er een nieuw onrecht opduikt. Wat nu in Jeruzalem gebeurt, is een duidelijk geval van onrecht. Men laat de Palestijnen vijf jaar wachten op een bouwvergunning, waar men dan 20.000 dollar voor vraagt, terwijl de joodse inwoners alle faciliteiten krijgen.

Dat is niets meer of minder dan etnische zuivering. Ik zal dat blijven aanklagen, anders wordt het schreeuwende morele onrecht politiek niet meer gehoord.

Wat uw houding tegenover de Verenigde Staten betreft, heb ik toch een paar bedenkingen. Ten eerste, ik geef ere wie ere toekomt, mijnheer de minister. U hebt in de dossiers-Afghanistan en -Palestina de moed betoond standpunten te verdedigen die tegen de haren van de Verenigde Staten instrijken. U bent echter niet zo ver gegaan als ik had verwacht en misschien kon u inderdaad niet anders.

Ten tweede, u zult het mij eens zijn – de feiten zijn sterker dan een opinie van de Lord Mayor van London – dat de feiten van 11 september een grote rol spelen. Immers, net zoals de Amerikanen plots hun schulden aan de Verenigde Naties hebben betaald – ze

01.07 Ferdy Willems (VU&ID): Pour ma part, l'association "Christenen voor Israël" relève de la pornographie politique mais c'est un autre débat.

Je comprends la situation du ministre en sa qualité de ministre. Il me semble qu'il me comprend également. Comme il l'a déclaré avec force et à juste titre, il existe en effet une différence entre ce qui est politiquement utile et moralement juste. Il faut pourtant proclamer politiquement ce qui est moralement juste. Cela signifie que les nouvelles injustices, comme le problème des demandes de permis de bâtir à Jérusalem qui se résument à une épuration ethnique, doivent être dénoncées.

Dans ce dossier et dans le dossier afghan, le ministre a eu le courage de bousculer les Etats-Unis. J'aurai voulu qu'il aille plus loin, mais enfin...

En l'occurrence, les événements du 11 septembre ont joué un rôle crucial. Les Etats-Unis paient subitement leurs dettes envers les Nations Unies. Tout à coup, les Etats-Unis font un geste en faveur du monde arabe. Soudain, ils ont besoin de l'aide de tout le monde.

hebben het orgaan nodig –, hebben ze een geste gedaan ten behoeve van de Arabieren, wat zonder de feiten van 11 september onmogelijk was geweest. U kunt evenmin ontkennen dat hun aanzienlijke financiële steun aan Israël buiten alle proporties is.

Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb dan ook een mijns inziens evenwichtige motie opgesteld die beide partijen aanspoort tot vredesgesprekken.

01.08 Le président: Chers collègues, nous devons en terminer rapidement car le ministre est attendu en séance plénière pour l'heure des questions.

01.09 Fred Erdman (SP.A): Mijnheer de voorzitter, de minister heeft een omstandig antwoord gegeven over het doel van de missie. Ik ben het niet eens met de heer Van den Eynde om dergelijke missies voor de binnenlandse politiek uit te buiten en om deze of gene minister in een slecht daglicht te plaatsen. Ik zal het zeker niet eens zijn met de heer Van den Eynde over de noties van de scheiding der machten, maar wellicht is dat het onderwerp voor een ander debat.

Mijnheer de minister, sta mij toe u drie korte vragen te stellen. Ten eerste, u hebt Syrië en Libanon ook aangedaan. In welke mate hebt u een beweging gezien die verschilt met de beweging die we in april hebben vastgesteld?

Ten tweede, wat is de werkelijke draagwijdte van de wijziging in het klimaat tussen april en uw huidig bezoek? Ook dan is er harde taal gesproken en openlijk gediscussieerd.

Ten derde, u verwijst naar het Mitchell-rapport. De parlementsleden die destijds de eer hadden u te begeleiden, hadden een document opgesteld waarachter eenieder zich had geschaard en dat een basis kon zijn. Wij hebben wel contact opgenomen met parlementsleden, maar hebt u ook de echo van dit document weergegeven in het kader van uw contacten? Trouwens, wat is er gebeurd met het Egyptisch-Jordaans initiatief dat wij toen hebben kunnen vaststellen en dat plots van het theater verdween?

01.10 Minister Louis Michel: Mijnheer de voorzitter, ten eerste, de filosofie van het document dat de parlementsleden hadden opgesteld hebben wij gebruikt. De grote lijnen van die filosofie zijn op een duidelijke manier weergegeven. Ik had zelfs dat document meegenomen.

Ten tweede, wat is het verschil? Alhoewel de publieke opinies nog altijd zeer warm en geestdriftig overkomen, alhoewel Sharon nog altijd op een zeer harde lijn staat, heb ik het gevoel dat zij toch wel bereid zijn een opening te maken en de stellingen te bewegen. Er zal niet veel nodig zijn om beweging te verkrijgen. De openheid is volgens mij toch wel verschillend. Ik voel dat ze zelfbewust zijn, dat ze op die lijn niet kunnen blijven staan en dat zij zullen moeten bewegen. Ik probeer met allerlei argumenten de verzekering te krijgen om te kunnen bewegen. Doch, ik heb het gevoel dat zij eerder bereid zijn om te denken dan te bewegen.

Ten derde, Arafat is zeker en vast vragende partij om te discussiëren. Ik heb wel het gevoel dat de gevolgen negatief kunnen zijn, want er is

Mais le soutien financier accordé par les Etats-Unis à Israël atteint des proportions démesurées. J'ai rédigé une motion tendant à apaiser le différend entre les deux parties.

01.09 Fred Erdman (SP.A): Le ministre a-t-il observé des mouvements dans la région depuis la visite qu'il a effectuée au mois d'avril? Comment la Syrie et le Liban ont-ils évolué? Le ministre a-t-il fait référence au rapport Mitchell lors des contacts qu'il a noués? Que reste-t-il de l'initiative jordano-égyptienne?

01.10 Louis Michel, ministre: Ces pays seront probablement impliqués dans la mise en oeuvre de la solution qui sera trouvée. Les textes figurent d'ailleurs dans le rapport Mitchell. En outre, les grandes lignes de ce document ont été intégrées à nos "speaking notes".

J'ai le sentiment que les choses ont quelque peu évolué depuis le mois d'avril. Israël commence à comprendre qu'il est impossible de maintenir la ligne dure et qu'il lui faut montrer un signe d'ouverture. Du côté palestinien, on remarque que les dirigeants ne sont pas toujours d'accord entre eux.

een probleem aan het hoofd van de Palestijnse autoriteiten. Het probleem is niet eenvoudig en helder. Verschillende mensen spreken niet altijd dezelfde taal. Men voelt soms spanning in die ploeg. Een vorm van orde en discipline is niet hun grootste gave. Die toestand kan men gemakkelijk aanvoelen.

La situation évolue également au Liban et en Syrie, mais tout cela se fait très lentement. L'Europe peut contribuer à l'évolution de la situation en amorçant un dialogue avec ces pays.

De tekst inzake Egypte en Jordanië is ook een deel van het Mitchell-rapport. In de grond is er dus wel iets belangrijks overgebleven van het werk van die twee landen. Men weet nog niet precies of die twee landen op een zeker ogenblik niet zullen moeten meespelen. Dat weet men nog niet.

Het lijkt erop dat de Amerikanen zullen beginnen met de Verenigde Naties, de Europese Unie en Rusland. Wij hadden dat voorgesteld in de nota die aan Powell werd verstuurd. Ik moet er toch aan toevoegen – dat heb ik daarnet niet gezegd – dat wat Powell in New York heeft gedaan, meer bepaald een vergadering met de Verenigde Naties, de Verenigde Staten, de Europese Unie en Rusland, eigenlijk de formule is die wij meer dan twee maanden geleden hadden voorgesteld. Ons voorstel was dus nuttig en wordt op die wijze gevolgd.

Wij hadden naast die vier organisaties en landen ook aan Jordanië en Egypte gedacht. Die vraag blijft nog steeds open. Ik zal misschien meer weten als ik Powell op 6 december zal ontmoeten.

Wat Libanon en Syrië betreft, ik meen dat er in Syrië twee strekkingen zijn. Er is een modernere strekking die systematisch wordt tegengehouden door de oudere strekking. De zaken evolueren dus echt langzaam, maar daarin kan Europa een belangrijke rol spelen. Immers, Europa kan door nieuwe betrekkingen, door een politieke dialoog met Syrië aan te vatten, wel een rol spelen in Syrië, net zoals Europa een belangrijke rol heeft gespeeld en zal spelen in Iran.

Wat Libanon betreft, zou ik zelfs durven zeggen dat Libanon zich harder schijnt op te stellen dan Syrië. Bijvoorbeeld, gedurende de Euromediterrane ministeriële vergadering op 5 en 6 november te Brussel heb ik voor het opstellen van het einddocument veel meer last gehad met Libanon dan met Syrië.

Moties

Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Ferdy Willems en luidt als volgt:

“De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Francis Van den Eynde en Ferdy Willems en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken, vraagt de regering

- 1) alle inspanningen verder te zetten om te komen tot een veilig Israël en een leefbare Palestijnse Staat;
- 2) bij de Verenigde Naties verder aan te dringen op de uitvoering van de resoluties 243 en 338;
- 3) via de Verenigde Naties verder aan te dringen op de stopzetting van het geweld aan beide zijden, zonodig via het sturen van een VN-vredesmacht of zelfs via het opleggen van diplomatieke en economische sancties;
- 4) bij de Israëlische regering aan te dringen op een onmiddellijke stopzetting van het aanwenden van buitensporig geweld, met inbegrip van de politiek van de nederzettingen en de afbraak van woningen;
- 5) bij de Palestijnse autoriteit aan te dringen op onmiddellijke en maximale veiligheidsmaatregelen ter

beteugeling van terroristische aanslagen, de stopzetting van de aansporingen tot geweld in media en onderwijs, de realisatie van de rechtsstaat inzake doodstraf, folteringen en persvrijheid en het onderzoek naar het oneigenlijk gebrek van de verleende internationale hulp;

6) bij de Arabische Liga aan te dringen op de realisatie van de beloofde hulp aan de Palestijnen."

Une première motion de recommandation a été déposée par M. Ferdy Willems et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Francis Van den Eynde et Ferdy Willems

et la réponse du vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères,

demande au gouvernement

- 1) de mettre tout en œuvre pour en arriver à un Etat israélien sûr et un Etat palestinien viable;
- 2) d'insister auprès des Nations Unies sur la mise en œuvre des résolutions 243 et 338;
- 3) de continuer à insister, par l'entremise des Nations Unies, sur l'arrêt du recours à la violence par les deux parties, le cas échéant, par l'envoi d'une force de paix de l'ONU, voire par la mise en place de sanctions diplomatiques et économiques;
- 4) d'instamment demander au gouvernement israélien de mettre immédiatement fin au recours exagéré à la violence, en ce compris la politique d'implantation et de destruction des habitations;
- 5) de demander instamment aux autorités palestiniennes d'instaurer des mesures immédiates et maximales de sécurité en vue de la répression des attentats, de mettre fin aux incitations à la violence dans les médias et, par ailleurs, de réaliser l'Etat de droit en ce qui concerne la peine de mort, les actes de torture, la liberté de la presse et de procéder à une enquête relative à l'utilisation impropre de l'aide internationale;
- 6) de demander instamment à la Ligue arabe de concrétiser des promesses d'aide faites aux Palestiniens."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Francis Van den Eynde en Guido Tastenhoye en luidt als volgt:

"De Kamer,

gehoord de interpellaties van de heren Francis Van den Eynde en Ferdy Willems

en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken,

- stelt vast dat de jongste Europese missie die de eerste minister en de vice-eerste minister in Israël uitgevoerd hebben om er de vrede te bewerkstelligen helemaal geen succes was;
- is van mening dat dit veel te maken heeft met onder meer het feit dat de eerste minister van Israël in België gedagvaard werd;
- komt tot de vaststelling dat het in de gegeven omstandigheden voorspelbaar was dat de opdracht van de Europese ministerraad niet tot een goed einde kon worden gebracht;
- verzoekt de regering in de toekomst een laag profiel aan te nemen voor wat betreft de conflicten tussen Israël en Palestina."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par MM. Francis Van den Eynde et Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Francis Van den Eynde et Ferdy Willems

et la réponse du vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères,

- constate que la dernière mission européenne effectuée par le premier ministre et le vice-premier ministre en Israël en vue d'œuvrer en faveur de la paix n'a pas été du tout couronnée de succès;
- estime que cette situation s'explique en grande partie par la citation à comparaître adressée au premier ministre israélien par la Justice belge;
- constate que, compte tenu des circonstances, il était prévisible que la mission effectuée à la demande du Conseil des ministres européens ne pouvait être menée à bonne fin;
- demande au gouvernement d'adopter désormais un profil bas en ce qui concerne les conflits entre Israël et la Palestine."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Georges Clerfayt, Fred Erdman, Stef Goris en Patrick Moriau en de dames Claudine Drion en Leen Laenens.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Georges Clerfayt, Fred Erdman, Stef Goris et Patrick Moriau et Mmes Claudine Drion et Leen Laenens.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

La réunion publique de commission est levée à 14.25 heures.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 14.25 uur.